

Ιερά Σύνοδος: Εφιστά την προσοχή για τους ψευδοπροφήτες της εποχής και καλεί σε υπακοή στους Ποιμένες

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Να μην παρασύρονται από τις φωνές των ψευδοπροφητών και να παραμείνουν πιστοί στην παράδοση της Εκκλησίας υπακούοντας στους Ποιμένες και τους Επισκόπους καλεί η Εκκλησία της Ελλάδος.

Του Νικόλαου Ζαΐμη

Συνοδική Εγκύκλιο για να αναγνωστεί την Κυριακή με αφορμή την εορτή των Αγίων Πάντων έστειλε προς την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών και τις Ιερές Μητροπόλεις η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος προκειμένου αυτή να αναγνωστεί προς το χριστεπώνυμο πλήρωμα και τον ευσεβή λαό. Την Εγκύκλιο που έχει τίτλο: “Τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος και οι ψευδοπροφήτες”, την υπογράφουν ο Μακαριώτατος Πρόεδρος της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος, καθώς και οι Συνοδικοί Αρχιερείς.

Διαχρονικό το φαινόμενο των ψευδοπροφητών

Στην αρχή επισημαίνεται ότι το Πανάγιο Πνεύμα είναι η πηγή της Αγιότητας και όλων των χαρισμάτων παραθέτοντας βιβλικά χωρία αλλά τη διδασκαλία των Πατέρων ενώ αναφέρονται στο φαινόμενο των ψευδοπροφητών το οποίο εμφανίζεται σε κάθε εποχή και δεν αποτελεί σημερινό πρόβλημα για την Εκκλησία. “Οι Άγιοι και θεόπτες των χαρισμάτων δεν κομπάζουν, αλλά ταπεινώνονται ακόμη μετά την θεία Επίσκεψη. Αντίθετα, οι στερούμενοι της Χάριτος είναι ψευδοπροφήτες, πλανώντες και πλανώμενοι, λύκοι βαρείς και μή φειδόμενοι των λογικών προβάτων της Εκκλησίας και διακατέχονται από πνεύμα υπερηφανείας και κενοδοξίας. Το φαινόμενο αυτό των ψευδοπροφητών υπάρχει σε κάθε εποχή”, αναφέρεται.

Στη συνέχεια γίνεται αναφορά σε παραδείγματα φαινομένων ψευδοπροφητισμού από την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη. Ωστόσο, η Ιερά Σύνοδος κρούει τον κώδωνα του κινδύνου σε τέτοιου είδους φαινόμενα καθώς όπως σημειώνει: “Στη σημερινή εποχή πληθαίνουν οι εντός της Εκκλησίας ψευδοπροφήτες, οι οποίοι έχουν παρασύρει έναν αριθμό πιστών και κινδυνεύουν να καταλήξουν σε σχίσμα και αίρεση”.

“Άλλοι από αυτούς έχουν αυτοπροσδιορισθεί διδάσκαλοι και μελλοντολόγοι και ταράσσουν τους πιστούς με διάφορες κινδυνολογίες. Άλλοι παρερμηνεύουν λόγια συγχρόνων και παλαιότερων Αγίων και τα παρουσιάζουν σύμφωνα με το δικό τους τρόπο σκέψης. Άλλοι αναφέρονται σε ανώνυμους γέροντες και γερόντισσες που βρίσκονται εν ζωή, οι οποίοι προφητεύουν επικείμενες καταστροφές και πολέμους και αρκετές φορές μάλιστα θέτουν και συγκεκριμένες ημερομηνίες, και όταν δεν πραγματοποιηθούν, αντί να σιωπήσουν από ντροπή, δεν χάνουν τη διάθεσή τους, αλλά θέτουν εκ νέου άλλες ημερομηνίες”, αναφέρεται σε άλλο σημείο της Εγκυκλίου.

“Να μείνουμε πιστοί στην παράδοση της Εκκλησίας μας”

Καταλήγοντας η Εκκλησία της Ελλάδος εφιστά την προσοχή των πιστών της Εκκλησίας να μην παρασύρονται από “διαφόρων ειδών πλάνους και αγύρτες ψευδοπροφήτες” οι οποίοι τους αποσπούν από τον κύριο σκοπό τους, την πρόοδο στην ορθόδοξη πίστη και την πνευματική ζωή και “στρέφουν την προσοχή τους” όπως σημειώνεται “σε αρρωστημένες καταστάσεις και σε δραστηριότητες και ενασχολήσεις που δεν ωφελούν σε τίποτε”.

“Ας μείνουμε πιστοί στην παράδοση που έχουμε παραλάβει μέσα στην Εκκλησία μας, ας αποφεύγουμε όσους αυτοαπομονώνονται και ας τιμούμε και ας υπακούμε στους Ποιμένες και Επισκόπους της Εκκλησίας μας, οι οποίοι αγρυπνούν υπέρ ημών, και ας επιδιώκουμε “τα της ειρήνης και της οικοδομής της εις αλλήλους”, για να αναπαύεται μέσα μας η Χάρη του Αγίου Πνεύματος, του Πνεύματος της Αληθείας, της Ειρήνης και της Ενότητας. Αμήν”, καταλήγει η Συνοδική Εγκύκλιος.

Ακολουθεί αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Μία εβδομάδα μετά την Έορτή της Πεντηκοστής, κατά την οποία φανερώθηκε ή Έκκλησία του Χριστού στον κόσμο, τιμούμε τα γεννήματα αυτής της «καινής κτίσεως» της Χάριτος, της Έκκλησίας δηλαδή, πού είναι όλοι οι Άγιοι του Θεού, οι αληθινά Πνευματοφόροι άνθρωποι.

Τό Πανάγιο Πνεῦμα είναι ή πηγή της Αγιότητος καί όλων τῶν χαρισμάτων. Χαρίζει τήν θεοποιό Χάρη ανάλογα μέ τήν πνευματική κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου «καθώς βούλεται». Κατά τούς θεοφόρους Πατέρες ή ἐργασία τῶν ἐντολῶν καί ή προσευχή εἶναι αἰτίες χορηγήσεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «Κατ’ ἀναλογίαν τῆς ἐργασίας τῶν ἐντολῶν», γράφει ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Ἀσκητής, ὅχι οἱ ἀκροατές, ἀλλά οἱ ποιητές τοῦ νόμου θά γίνουν κατοικητήρια τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Κατά τήν διδασκαλία τῶν Ἀγίων, αὐτό στό ὁποῖο μπορούμε νά μετάσχουμε δέν εἶναι ή οὐσία τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ή ἐνέργεια. Αὕτη ή ἐνέργεια ὀνομάζεται θεοποιός Χάρη, Φῶς καί Πνεῦμα Θεοῦ καί ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στήν θέωση. Οἱ ταπεινοί γίνονται ἀποδέκτες τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Μόνον αὐτοί μποροῦν νά ἀποφανθοῦν μετά βεβαιότητος γιά τά παρόντα καί τά μέλλοντα, νά διακρίνουν ποῦ ὑπάρχει ἀλήθεια καί ποῦ τό ψεῦδος. Οἱ Ἅγιοι καί θεόπτες τῶν χαρισμάτων δέν κομπάζουν, ἀλλά ταπεινώνονται ἀκόμη περισσότερο μετά τήν θεία Ἐπίσκεψη. Ἀντίθετα, οἱ στερούμενοι τῆς Χάριτος εἶναι ψευδοπροφῆτες, πλανῶντες καί πλανώμενοι, λύκοι βαρεῖς μή φειδόμενοι τῶν λογικῶν προβάτων τῆς Ἐκκλησίας καί διακατέχονται ἀπό πνεῦμα ὑπερηφανείας καί κενοδοξίας. Τό φαινόμενο αὐτό τῶν ψευδοαγίων ὑπάρχει σέ κάθε ἐποχή.

Στήν Παλαιά Διαθήκη ὁ Θεός ἔδωσε πολλούς καί μεγάλους προφῆτες. Ὅπως παρατηρεῖ ὁ σοφός Σολομώντας, ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ κατά καιρούς μεταβαίνοντας σέ ὅσιες ψυχές κατασκευάζει φίλους Θεοῦ καί προφῆτες. Ὅμως ταυτόχρονα παρουσιάσθηκαν καί πολλοί ψευδοπροφῆτες στόν λαό τοῦ Ἰσραήλ. Ἦδη ἀπό τήν ἀρχή ὁ Κύριος προειδοποίησε τόν λαό Του γι' αὐτούς καί ἔδωσε ὡς χαρακτηριστικό σημάδι ἀναγνωρίσεώς τους τήν παρέκκλιση ἀπό τήν ἀληθινή πίστη. Οἱ ψευδοπροφῆτες δέν μιλοῦσαν «ἀπό στόματος Κυρίου», ἀλλά «ἀπό καρδίας αὐτῶν». Δέν τούς ἀπέστελλε ὁ Θεός καί αὐτοί ἔσπευδαν νά προφητεύουν, δέν λαλοῦσε πρὸς αὐτούς ὁ Θεός καί αὐτοί προφήτευαν. Γιά νά ἀρέσουν καί νά γίνουν ἀποδεκτοί χρησιμοποιοῦσαν τήν κολακεία. Ἐνῶ ἔβλεπαν ὅτι ὁ λαός εἶχε ἀπωθήσει τόν λόγο τοῦ Κυρίου, τοῦ προφήτευαν ὅτι θά ἀπολαμβάνει πραγματική εἰρήνη. Ἀποτέλεσμα ἦταν νά ἐξαπατοῦν τόν λαό μέ τίς ψευδεῖς προφητεῖες τους καί νά τόν ὀδηγοῦν στήν καταστροφή. Γι' αὐτό στό τέλος καταντροπιάζονταν, γίνονταν καταγέλαστοι καί ἔπεφταν σέ τέλεια καταφρόνηση καί ἀνυποληψία ἀπό τόν λαό. Ἐμφανίζονταν «ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις». Δηλαδή ὅπως οἱ ἀλεποῦδες ἀγαποῦν νά κυκλοφοροῦν σέ ἔρημα μέρη, ἔτσι καί οἱ ψευδοπροφῆτες ἐμφανίζονταν κατ' ἐξοχήν σέ ἐποχές κατά τίς ὁποῖες ὁ λαός λόγω τῆς ἀσέβειας καί τῆς ἁμαρτίας εἶχε ἐρημωθεῖ ἀπό τήν θεία Χάρη καί προστασία.

Στήν Καινή Διαθήκη ὁμοίως «πολλοί ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τόν κόσμον». Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἤδη ἀπό τήν ἀρχή τοῦ κηρύγματός Του, στήν ἐπὶ τοῦ Ὁρους Ὁμιλία, ἐφιστᾷ τήν προσοχή τῶν πιστῶν ἀναφορικά μέ τούς ψευδοπροφῆτες, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται πρὸς αὐτούς μέ ἐνδύματα προβάτων, ἀλλά ἀπό μέσα εἶναι ἄρπαγες λύκοι. Τά ἁμαρτωλά ἔργα τους ἀποτελοῦν τρανές ἀποδείξεις ὅτι δέν εἶναι δοχεῖα τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Μάλιστα ὁ Χριστός ἔχει προφητεύσει ὅτι ὅσο θά περνοῦν τά χρόνια καί θά πληθαίνει ἡ ἀνομία, θά αὐξάνονται οἱ ψευδοπροφῆτες καί πολλούς θά παρασύρουν στίς πλάνες τους. Χαρακτηριστικό τους γνώρισμα εἶναι νά δημιουργοῦν στήν Ἐκκλησία διχοστασίες καί σκάνδαλα, νά ἐνεργοῦν ἀντίθετα πρὸς τήν διδαχή τῆς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, νά μὴν ὑπηρετοῦν τόν Κύριο, ἀλλά τά προσωπικά τους συμφέροντα καί νά χρησιμοποιοῦν τά κολακευτικά καί εὐγενικά λόγια γιά νά ἐξαπατήσουν τίς καρδιές τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων. Μέ ἓνα λόγο οἱ ψευδοπροφῆτες καί ὅλοι γενικά οἱ πλανεμένοι ἄνθρωποι εἶναι τά ζιζάνια πού φύτευσε ὁ διάβολος στόν ἀγρό τοῦ Κυρίου γιά νά μὴν τελεσφορήσει τό ἔργο τῆς θείας Οἰκονομίας γιά τήν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Στήν σημερινή ἐποχή πλήθυναν οἱ ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ψευδοπροφῆτες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν παρασύρει ἓναν ἀριθμό πιστῶν καί κινδυνεύουν νά καταλήξουν σέ σχίσμα ἢ αἵρεση. Ἄλλοι ἀπό αὐτούς ἔχουν αὐτοδιορισθεῖ διδάσκαλοι καί μελλοντολόγοι καί ταρασσούν τούς πιστούς μέ διάφορες κινδυνολογίες. Ἄλλοι παρερμηνεύουν λόγια

συγχρόνων ἢ καί παλαιότερων Ἀγίων καί τά παρουσιάζουν σύμφωνα μέ τόν δικό τους τρόπο σκέψης. Ἄλλοι ἀναφέρονται σέ ἀνώνυμους γέροντες ἢ γερόντισσες πού βρίσκονται ἐν ζωῇ, οἱ ὁποῖοι προφητεύουν ἐπικείμενες καταστροφές καί πολέμους καί ἀρκετές φορές μάλιστα θέτουν καί συγκεκριμένες ἡμερομηνίες, καί ὅταν δέν πραγματοποιηθοῦν, ἀντί νά σιωπήσουν ἀπό ντροπή, δέν χάνουν τήν διάθεσή τους, ἀλλά θέτουν ἐκ νέου ἄλλες ἡμερομηνίες. Ἄλλοι ἐπίσης ἐμφανίζουν ἱερά ἀντικείμενα πού δακρύζουν, αἱμορροοῦν καί παρουσιάζουν διάφορα ἄλλα ἔκτακτα καί θαυμαστά φαινόμενα. Ἀσφαλῶς ἡ Ἐκκλησία ἀναμφισβήτητα ἀποδέχεται καί τά ἅγια ἀντικείμενα καί τίς ἅγιες Εἰκόνες καί τήν ἐκδήλωση ποικίλων φαινομένων τῆς θείας Χάριτος διά μέσου αὐτῶν, ὅμως χρειάζεται ἐπίσης πολλή προσοχή καί διάκριση, ἰδίως στήν ἐποχή μας, στήν ὁποία, μέ τήν κυριαρχία τοῦ διαδικτύου, τέτοιες καταστάσεις προβάλλονται ταχύτατα καί γίνονται ἀμέσως γνωστές. Ὁ μέγας Ἅγιος καί προφήτης τῶν ἡμερῶν μας, ὁ γέροντας Πορφύριος, παρατηροῦσε ὅτι «αὐτά τά σημεῖα... δέν εἶναι ὅλα θεϊκά. Μερικά ἀπ' αὐτά τά προκαλεῖ ὁ διάβολος μέσω τῶν ἀνθρώπων. Χρειάζεται προσοχή». Γι' αὐτό εἶναι ἀνάγκη νά εἴμαστε πολύ προσεκτικοί σέ ἀνάλογες περιπτώσεις, μήπως πίσω ἀπό αὐτές δέν βρίσκεται τό χέρι τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ὁ πονηρός καί ἄνθρωποι πού διακατέχονται ἀπό πνεῦμα πλάνης καί διάθεση αὐτοπροβολῆς, αὐτόκλητοι σωτῆρες, πού δέν ὑπηρετοῦν τό θεῖο θέλημα, ἀλλά τό ἴδιον συμφέρον.

Ἐχοντας αὐτά ὑπ' ὄψιν ἐφιστοῦμε τήν προσοχή τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας· νά μήν παρασύρονται ἀπό τούς διαφόρων εἰδῶν πλάνους καί ἀγύρτες καί ψευδοπροφήτες, οἱ ὁποῖοι τούς ἀποσποῦν ἀπό τόν κύριο σκοπό τους, τήν πρόοδο στήν ὀρθόδοξη πίστη καί τήν πνευματική ζωή, καί στρέφουν τήν προσοχή τους σέ ἀρρωστημένες καταστάσεις καί σέ δραστηριότητες καί ἐνασχολήσεις πού δέν ὠφελοῦν σέ τίποτε, ἀλλά μᾶλλον προξενοῦν θόρυβο καί ταραχή καί σκανδαλισμό καί σχίσισμο τοῦ ἀρράφου χιτῶνος τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδή τοῦ Χριστοῦ.

Ἄς μένουμε πιστοί στήν παράδοση πού ἔχουμε παραλάβει μέσα στήν Ἐκκλησία μας, ἄς ἀποφεύγουμε ὅσους αὐτοαπομονώνονται καί ἄς τιμοῦμε καί ὑπακοῦμε στούς Ποιμένες καί Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι ἀγρυπνοῦν ὑπέρ ἡμῶν, καί ἄς ἐπιδιώκουμε πρό πάντων «τά τῆς εἰρήνης καί τά τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους», γιά νά ἀναπαύεται μέσα μας ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· τοῦ Πνεύματος τῆς Ἀληθείας, τῆς Εἰρήνης καί τῆς Ἑνότητος. Ἀμήν.

Μέ πατρικές εὐχές καί ἀγάπη

† Ὁ Ἀθηνῶν Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ, Πρόεδρος

† Ὁ Σάμου καί Ἰκαρίας Εὐσέβιος

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας Θεόκλητος

† Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
† Ὁ Σερρών καὶ Νιγρίτης Θεολόγος
† Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος
† Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας Ἰωήλ
† Ὁ Ἀργολίδος Νεκτάριος
† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Τιμόθεος
† Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος Κωνσταντῖνος
† Ὁ Κεφαλληνίας Δημήτριος
† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Χρυσόστομος
† Ὁ Καρπενησίου Γεώργιος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Δ/νσις: Γεωργίου Γενναδίου 14 - 115 21, Αθήναι
Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

πρωτ. 2967

ΑΠΘ.

ΛΟΙΠΩΣ ΤΗ 14^η Ιουνίου 2022

ΔΗΚΠ. 1163

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 3 0 6 0

Πρός
τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί οἱ
ψευδοπροφήτες»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μία ἐβδομάδα μετά τήν Ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς, κατά
τήν ὅποια φανερώθηκε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμον, τι-
μοῦμε τά γεννήματα αὐτῆς τῆς «καινῆς κτίσεως» τῆς Χάριτος,
τῆς Ἐκκλησίας δηλαδή, πού εἶναι ὅλοι οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, οἱ
ἀληθινά Πνευματοφόροι ἄνθρωποι.

Τό Πανάγιο Πνεῦμα εἶναι ἡ πηγή τῆς Ἀγιότητος καί ὅλων
τῶν χαρισμάτων. Χαρίζει τήν θεοποιό Χάρη ἀνάλογα μέ τήν
πνευματική κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου «καθώς βούλεται»¹. Κα-
τά τοὺς θεοφόρους Πατέρες ἡ ἐργασία τῶν ἐντολῶν καί ἡ προ-
σευχή εἶναι αἰτίες χορηγήσεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος. «Κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐργασίας τῶν ἐντολῶν», γράφει ὁ
Ἅγιος Μάρκος ὁ Ἀσκητής, ὄχι οἱ ἀκροατές, ἀλλά οἱ ποιητές τοῦ
νόμου θά γίνουν κατοικητήρια τοῦ Παναγίου Πνεύματος².
Κατά τήν διδασκαλία τῶν Ἁγίων, αὐτό στό ὁποῖο μπορούμε νά
μετάσχουμε δέν εἶναι ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἡ ἐνέργεια. Αὕτη

¹ Α' Κορ. 12, 11

² Περβ. Ρωμ. 2, 13

ἡ ἐνέργεια ὀνομάζεται θεοποιός Χάρη, Φῶς καὶ Πνεῦμα Θεοῦ καὶ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴν θέωση³. Οἱ ταπεινοὶ γίνονται ἀποδέκτες τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Μόνον αὐτοὶ μποροῦν νὰ ἀποφανθοῦν μετὰ βεβαιότητος γιὰ τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα, νὰ διακρίνουν ποῦ ὑπάρχει ἀλήθεια καὶ ποῦ τὸ ψεῦδος. Οἱ Ἅγιοι καὶ θεόπτες τῶν χαρισμάτων δὲν κομπάζουν, ἀλλὰ ταπεινώνονται ἀκόμη περισσότερο μετὰ τὴν θεία Ἐπίσκεψη. Ἀντίθετα, οἱ στερούμενοι τῆς Χάριτος εἶναι ψευδοπροφῆτες, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι, λύκοι βαρεῖς μὴ φειδόμενοι τῶν λογικῶν προβάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ διακατέχονται ἀπὸ πνεύμα ὑπερηφανεῖας καὶ κενοδοξίας. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ τῶν ψευδοαγίων ὑπάρχει σὲ κάθε ἐποχή.

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὁ Θεὸς ἔδωσε πολλοὺς καὶ μεγάλους προφῆτες. Ὅπως παρατηρεῖ ὁ σοφὸς Σολομώντας, ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ κατὰ καιροὺς μεταβαίνοντας σὲ ὅσους ψυχὲς κατασκευάζει φίλους Θεοῦ καὶ προφῆτες⁴. Ὅμως ταυτόχρονα παρουσιάστηκαν καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆτες στὸν λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ⁵. Ἦδη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὁ Κύριος προειδοποίησε τὸν λαὸ Του γι' αὐτοὺς καὶ ἔδωσε ὡς χαρακτηριστικὸ σημάδι ἀναγνωρίσεώς τους τὴν παρέκκλιση ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ πίστι⁶. Οἱ ψευδοπροφῆτες δὲν μιλοῦσαν «ἀπὸ στόματος Κυρίου»⁷, ἀλλὰ «ἀπὸ καρδίας αὐτῶν»⁸. Δὲν τοὺς ἀπέστελλε ὁ Θεὸς καὶ αὐτοὶ ἔσπευδαν νὰ προφητεύουν, δὲν λαλοῦσε πρὸς αὐτοὺς ὁ Θεὸς καὶ αὐτοὶ προφήτευαν⁹. Γιὰ νὰ ἀρέσουν καὶ νὰ γίνουν ἀποδεκτοὶ χρησιμοποιοῦσαν τὴν κολακεία. Ἐνῶ ἔβλεπαν ὅτι ὁ λαὸς εἶχε ἀπωθήσει τὸν λόγο τοῦ Κυρίου, τοῦ προφήτευαν ὅτι θὰ ἀπολαμβάνει πραγματικὴ εἰρήνη¹⁰. Ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ ἐξαπατοῦν τὸν λαὸ μὲ τίς ψευδεῖς προφητείες τους καὶ νὰ τὸν ὁδηγοῦν στὴν κακιοτυπή¹¹. Γι' αὐτὸ στὸ τέλος καταντροπιάζονταν, γίνονταν καταγέλαστοι καὶ ἔπεφταν σὲ τέλεια καταφρόνηση καὶ ἀνυπο-

³ Γρηγόριος Παλαμάς, *Ἐπὶ τῶν ἱερῶς ἡσυχάζοντων*.

⁴ Σοφ. Σολ. 7, 27.

⁵ Βλ. Β' Πέτρο. 2, 1.

⁶ Βλ. Δευτ. 13, 2 κ.έ. καὶ 18, 20 κ.έ.

⁷ 1η Κορ. 13, 16.

⁸ Δ.π.

⁹ 1η Κορ. 13, 21.

¹⁰ Βλ. 1η Κορ. 13, 17.

¹¹ Βλ. 1η Κορ. 13, 6-7 καὶ Μιχ. 3, 5 κ.έ.

ληψία από τόν λαόν¹². Εμφανίζονταν «ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις»¹³. Δηλαδή ὅπως οἱ ἀλεπούδες ἀγαποῦν νά κυκλοφοροῦν σέ ἔρημα μέρη, ἔτσι καί οἱ ψευδοπροφῆτες ἐμφανίζονταν κατ' ἐξοχήν σέ ἐποχές κατὰ τίς ὁποῖες ὁ λαός λόγω τῆς ἀσέβειας καί τῆς ἀμαρτίας εἶχε ἐρημωθεῖ ἀπό τήν θεία Χάρη καί προστασία.

Στήν Καινή Διαθήκη ὁμοίως «πολλοί ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τόν κόσμον»¹⁴. Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἤδη ἀπό τήν ἀρχή τοῦ κηρύγματός Του, στήν ἐπί τοῦ Ὁρους Ὁμιλία, ἐφιστᾷ τήν προσοχή τῶν πιστῶν ἀναφορικά μέ τοὺς ψευδοπροφῆτες, οἱ ὁποῖοι ἐρχονται πρὸς αὐτούς μέ ἐνδύματα προβάτων, ἀλλά ἀπό μέσα εἶναι ἄρπαγες λύκοι¹⁵. Τά ἀμαρτωλά ἔργα τους ἀποτελοῦν τρανές ἀποδείξεις ὅτι δέν εἶναι δοχεῖα τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ¹⁶. Μάλιστα ὁ Χριστός ἔχει προφητεῦσει ὅτι ὅσο θά περνοῦν τά χρόνια καί θά πληθαίνει ἡ ἀνομία, θά αὐξάνονται οἱ ψευδοπροφῆτες καί πολλοὺς θά παρασύρουν στίς πλάνες τους¹⁷. Χαρακτηριστικό τους γνώρισμα εἶναι νά δημιουργοῦν στήν Ἐκκλησία διχοστασίες καί σκάνδαλα, νά ἐνεργοῦν ἀντίθετα πρὸς τήν διδασχὴ τῆς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, νά μὴν ὑπηρετοῦν τόν Κύριο, ἀλλά τὰ προσωπικά τους συμφέροντα καί νά χρησιμοποιοῦν τὰ κολακευτικά καί εὐγενικά λόγια γιά νά ἐξαπατήσουν τίς καρδιές τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων¹⁸. Μέ ἓνα λόγο οἱ ψευδοπροφῆτες καί ὅλοι γενικά οἱ πλανεμένοι ἄνθρωποι εἶναι τὰ ζιζάνια ποῦ φύτευσε ὁ διάβολος στόν ἀγρό τοῦ Κυρίου γιά νά μὴν τελεσφορήσει τό ἔργο τῆς θείας Οἰκονομίας γιά τήν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων¹⁹.

Στήν σημερινή ἐποχή πλήθυναν οἱ ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ψευδοπροφῆτες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν παρασύρει ἕναν ἀριθμὸ πιστῶν καί κινδυνεύουν νά καταλήξουν σέ σχίσμα ἢ αἵρεση. Ἄλλοι ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν αὐτοδιορισθεῖ διδάσκαλοι καί μελλοντολόγοι καί ταράσσουν τοὺς πιστοὺς μέ διάφορες κινδυνολογίες. Ἄλλοι παρερμηνεύουν λόγια συγχρόνων ἢ καί παλαιότερων

¹² Βλ. Ματ. 3, 7 καὶ Γεζ. 13, 9

¹³ Γεζ. 13, 4

¹⁴ Α' Τιμ. 4, 1

¹⁵ Μθ. 7, 15

¹⁶ Βλ. Μθ. 7, 16

¹⁷ Μθ. 24, 11-12

¹⁸ Βλ. Ρωμ. 16, 17-18

¹⁹ Βλ. Τιμ. Χριστοστόμους, Εἰς τὸν πλάσιον καὶ τὸν Ἀδελφον, Λόγος 4ος, PG 48, 1010

Αγίων και τά παρουσιάζουν σύμφωνα με τόν δικό τους τρόπο σκέψης. Άλλοι αναφέρονται σέ ανώνυμους γέροντες ή γερόντισσες πού βρίσκονται έν ζωή, οί όποίοι προφητεύουν έπικείμενες καταστροφές και πολέμους και αρκετές φορές μάλιστα θέτουν και συγκεκριμένες ήμερομηνίες, και όταν δέν πραγματοποιηθουν, αντί νά σωπήσουν από ντροπή, δέν χάνουν τήν διάθεσή τους, αλλά θέτουν έκ νέου άλλες ήμερομηνίες. Άλλοι έπίσης έμφανίζουν ιερά αντικείμενα πού δακρύζουν, αίμορροούν και παρουσιάζουν διάφορα άλλα έκτακτα και θαυμαστά φαινόμενα. Ασφαλώς ή Εκκλησία αναμφοισβήτητα αποδέχεται και τά άγια αντικείμενα και τίς άγιες Εικόνες και τήν εκδήλωση ποικίλων φαινομένων τής θείας Χάριτος διά μέσου αυτών, όμως χρειάζεται έπίσης πολλή προσοχή και διάκριση, ιδίως στήν έποχή μας, στήν όποία, με τήν κυριαρχία του διαδικτύου, τέτοιες καταστάσεις προβάλλονται ταχύτατα και γίνονται άμέσως γνωστές. Ο μεγάλος Άγιος και προφήτης τών ήμερών μας, ό γέροντας Πορφύριος, παρατηρούσε ότι «αυτά τά σημεία... δέν είναι όλα θεϊκά. Μερικά άπ' αυτά τά προκαλεί ό διάβολος μέσω τών ανθρώπων. Χρειάζεται προσοχή»²⁰. Γι' αυτό είναι άνάγκη νά είμαστε πολύ προσεκτικοί σέ άνάλογες περιπτώσεις, μήπως πίσω από αυτές δέν βρίσκεται τό χέρι του Θεού, αλλά ό πονηρός και άνθρωποι πού διακατέχονται από πνεύμα πλάνης και διάθεση αυτοπροβολής, αυτόκλητοι σωτήρες, πού δέν ύπηρετούν τό θείο θέλημα, αλλά τό ιδιον συμφέρον.

Έχοντας αυτά ύπ' όψιν έφιστούμε τήν προσοχή τών πιστών τής Εκκλησίας μας: νά μήν παρασύρονται από τούς διάφορων ειδών πλάνους και άγύρτες και ψευδοπροφήτες, οί όποίοι τούς άποσπούν από τόν κύριο σκοπό τους, τήν πρόοδο στήν όρθόδοξη πίστη και τήν πνευματική ζωή, και στρέφουν τήν προσοχή τους σέ άρρωστημένες καταστάσεις και σέ δραστηριότητες και ένασχολήσεις πού δέν ώφελούν σέ τίποτε, αλλά μάλλον προξενούν θόρυβο και ταραχή και σκανδαλισμό και σχίσμο του άρράφου χιτώνος τής Εκκλησίας, δηλαδή του Χριστού.

Άς μένουμε πιστοί στήν παράδοση πού έχουμε παραλάβει μέσα στήν Έκκλησία μας, άς άποφεύγουμε όσους άυτοαπομονώνονται και άς τιμούμε και ύπακούμε στους Ποιμένες και

²⁰ Ένας νά μέ άκούσει, Γ. Μ. Μεταμορφώσεις του Σωτήρος, Μήλας Απτοσύς, σ. 65

Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὅποιοι ἀγρυπνοῦν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἃς ἐπιδιώκουμε πρό πάντων «τά τῆς εἰρήνης καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους»²¹, γιὰ νά ἀναπαύεται μέσα μας ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· τοῦ Πνεύματος τῆς Ἀληθείας, τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Ἑνότητος. Ἀμήν.

Μέ πατρικές εὐχές καὶ ἀγάπη

† Ὁ Ἀθηνῶν **ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ**, Πρόεδρος
 † Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος
 † Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑσθραίας Θεόκλητος
 † Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
 † Ὁ Σεργῶν καὶ Νιγρίτης Θεολόγος
 † Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος
 † Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας Ἰωήλ
 † Ὁ Ἀργολίδος Νεκτάριος
 † Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Τιμόθεος
 † Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος Κωνσταντῖνος
 † Ὁ Κεφαλληνίας Δημήτριος
 † Ὁ Τρίκης καὶ Σταγῶν Χρυσόστομος
 † Ὁ Καρπενησίου Γεώργιος
 Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
 † Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Αὐθεντὲς Ἀντίγραφον
 Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
 † Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

²¹ Ρωμ. 14, 19